

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Clementissimis Auspiciis Fridericianis De Emphasi
Sacrarum Vocum, Ex veteri Hist. Hebr. repetenda, publice
cum aliis colloquuntur**

Ad diem XII. Maji A. a partu Virginis MDCCIII. In Auditorio Theologorum

Dassovius, Theodor Dassovius, Theodor

Kiloni[i], 1714

VD18 90523733

Comma. V. Galat. 4. v. 6.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10336

peccati, quæ primitias Spiritus certissime sequantur,
sicut hæc primitias judaicas antecedeabant.

COMMA. V.

Galat. 4. v. 6.

Abba Pater.

§. I.

Quia dixerat Apostolo Galatas esse Dei filios, hinc dicit quod per Spiritum S. inhabitantem Deum vocare possint Abba. Non dicit Abh sed Abba. Nam nomen Abba magis æstimabatur, & majoris indicium amoris erat, quam nomen Abh, siquidem servi & ancillæ dominos suos non audebant vocare Abba, licet vocare eos possent Abh, ut testatur *Majmon. Operum T. 4. edit. minor Venet. tit. de hereditatibus c. 4. §. 5.* ubi addit rationem propterea non vocasse, Dominos suos Abba, ne res esset offenculo. Quod si autem servi essent botæ notæ, ut apud omnes illorū fama percrebuisset, tunc etiam hoc nomine Dominos potuisse appellare, quia hac ratione amabantur a Dominis, & habebantur optimo loco ad instar filiorum.

§. II.

Nomen Abba *Dievius in Epistolam ad Rom. c. 8. v. 5.* scribit denotare Patrem meum, sed licet interdum adhibeatur loco Hebrææ vocis אבא tamen etiam adhibetur loco Hebrææ vocis אבא sine suffixo scriptæ. Videatur *Elia Levitæ Metburgeman edit. Isnenfis in fol. f. 1. p. 1.* ubi exempla allegantur. Sed Abba esse
eius.

ejusmodi vocabulum quo adoptandi sibi Patrem ad-
sciscerent, ut idem *Dievius* asserit, in eo assensum non
meretur, quia hoc nomine filii naturales suos voca-
bant Patres, recte monente *B. D. Calovio Bibliorum il-
lustratorum T. 2. N. T. edit. Francof. pag. 604.*

COMMA VI.

Ephes 5. v. 2.

Et tradidit se ipsum pro nobis, in
oblationem & victimam Deo,
in odorem bonæ fragrantiae.

§. I.

Oblatio contradistinguitur victimæ, quoniam etiam
munus de panibus oblatum vocabatur oblatio,
sed victima dicebatur oblatio de pecude & ave data,
interim & munus & victima erant oblatio, si confi-
derentur prout in altari offerebantur Nam omnes
res sacræ in altari exteriori oblatae vocabantur
oblaciones, ceu docet *Abarbanel in Comment. in Legem
edit. Venet. in fol. 226. p. 2.*

§. II.

Quomodo autem se habuerint oblaciones de
panibus datae, quod vel publicæ vel privatæ fuerint,
quod aliquæ cum libamine vini conjungerentur, a-
liæ eodem carerent, quod privatæ in quinque divide-
rentur partes, quod etiam ad munera panum per-
tinuerit manipulus paschalis hordeaceus de hordeo
oblatus, & alia ejusmodi copiose ac luculenter ex-
plicat